

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Grzegorzczak (przewodniczący)

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Józef Szewczyk (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 10 kwietnia 2014 r.
sprawy ze skargi **D. D.** na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w [...] w sprawie II AKzw [...] dotyczącej rozpoznania zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego w Z. z dnia 9 stycznia 2014 r., sygn. akt III Kow [...], o odmowie udzielenia przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności

p o s t a n o w i ł:

I. odrzucić skargę;

II. wniosek skazanego o zwolnienie od opłaty pozostawić bez rozpoznania jako bezprzedmiotowy.

UZASADNIENIE

D. D. wniósł w dniu 24.02.2014 r., skargę na przewlekłość postępowania w wymienionej wyżej sprawie Sądu Apelacyjnego w [...]. Skarżący domagał się stwierdzenia przewlekłości tego postępowania oraz zasądzenia kwoty 5000 zł z tytułu „zadośćuczynienia”. W uzasadnieniu skargi podał, że w dniu 19 stycznia 2014 r. z Aresztu w Z. wysłał zażalenie do Sądu Apelacyjnego w [...] i do dnia 19 lutego 2014 r. „nie ma żadnego odzewu ze strony Sądu [...]”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i sądownym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004 r., Nr 179, poz. 1843 ze zm.), skarga powinna zawierać przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. Nie może więc budzić wątpliwości, że uzasadnienie skargi powinno przede wszystkim zawierać wskazanie powodów, dla których strona uważa, że doszło do przewlekłości w prowadzonym postępowaniu, i to takiej przewlekłości, która daje podstawę domagania się stwierdzenia, iż doszło do naruszenia jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki (art. 1 ust. 1, art. 2 ust. 1 i 2 cyt. ustawy). Jednocześnie przepis art. 9 ust. 1 przytaczanej ustawy stanowi, że skargę niespełniającą między innymi tego wymagania sąd odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

Dokonana pod kątem wskazanego wyżej wymogu kontrola wniesionej w niniejszej sprawie skargi prowadzi do jednoznacznego wniosku, że rozważane pismo procesowe nie zawiera w istocie żadnego uzasadnienia. W szczególności nie podaje się w nim żadnej okoliczności dotyczącej przebiegu postępowania, nie mówiąc już o wskazaniu konkretnych czynności procesowych, których zaniechanie lub wadliwe wykonanie przez sąd miało – w ocenie skarżącego – doprowadzić do przewlekłości.

Stwierdzenie powyższego nałożyło na Sąd Najwyższy obowiązek odrzucenia skargi bez wzywania do uzupełnienia jej braków i bez rozpoznania wniosku o zwolnienie od opłaty od skargi.

Na marginesie Sąd Najwyższy zauważa, że postępowanie w sprawie II AKzw [...] zostało prawomocnie zakończone przez Sąd Apelacyjny w [...] w dniu 5 marca 2014 r., czyli kilka dni po złożeniu skargi przez D. D..